

שעושה ייחוד זה כראוי כפי שאמרנו, אשר חילקו בעולם הזה ובעוולם הבא, שהרי יודע לסדר שבח רboneו ויחוד רבונו, ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא משפטם בנו. עליו בתוכו, (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראאל אשר בך אתחפֶר.

רבי שמעון פתח, (תהלים כה) לדוד אליך ה' נפשי אשא אלהי בך בטחתי וגוי. מה ראה דוד לסדר שבח זה בכיה? וכל השבחים שהם בא"ב, כלם שלמים, וזה חסר, שאין בו ר' ? ולמה סדור זה לפל על אפים?

אלא סוד עליון הוא גנו בין החברים. בשעה שנכנס הלילה, (ושולט) העז המתהון שה美貌ות פלייבו, פורש ענפיו ומכסה הפל. ועל כך מחשיך, וכל בני הארץ טועמיםطعم הפוט, ומקידים אדים ונוטן פקדון נפשו, ומפיקד בידיו בפקדונ. ומשום שלוקם אותו בפקדונ, חזר הפקדון לבעליו בשעה שמניע הבקר. בשמגיעה הבקר וחזר אליו פקדונו, אריך לברך את הקדוש ברוך הוא, שהוא הנאמן העליון. אחריו שקט, נכנס לבית הנסטה, מתעורר בתפלין, מתביסה בכתמי ציצית, נכנס ומתר עצמו בקרובנות בתחלת, אחר כך מקבל עליו על מלכות פסדור של שבחי דוד, שהם סדור של על מלכות. ובסדור שבח זה משרה עליו אותו על. אחר כך סדור תפלה מישב, ותפלה מעמד, רקשרם כאחד.

בא ראה סוד הרבר, אף על גב שתפלה תלואה במלל ודברו הפה - הכל פלי בucker הפעשה בתחלת, אמר לך בדיבור ובמלל

איתחזי ליה, בגין דלא יתענש. מאן דבעיד (דף ק"ב ע"ב) יחוֹדָא דא בדקא חי זכי במא דאמינה, זכהה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דאתמי, דהא ידע לסדרא שבחא דמאייה, ויחוֹדָא דמאייה, ולא עוד אלא דקודשא בריך הוא משתחבה ביה. עלייה כתיב (ישעה מט) ויאמר לי

עבדי אתה ישראאל אשר בך אתחפֶר. רבי שמעון פתח (תהלים כה) לדוד אליך יי' נפשי אשא אלהי בך בטחתי וגוי', מאיך קא חי מא דוד לסדרא האי שבחא הבי. וכלבו שבחי דאיינון באלא ביתה כלחו שלמין, והאי חסרא דלא אית ביה ר'. ואמאי סדורא דא ?מןפל על אנפין.

אלא (תא ח') רזא עלאה הוא, גנייז בין חבריא. בשעתא דילילא עאל, (ושלטא) אילנא מתאה דתלייא ביה מותא פריש ענפיו ימכסיא לכלה. ועל דא אתחשך. וכל בני עלמא תעמין טעמא דמותא, ואקדים בר נש ויהיב ליה פקדונא דנפשיה, ואפקדייה בידיה בפקדונא. ובגין דנטיל לוון בפקדונא, פב פקדונא למאייה בשעתא דאתמי צפרא. בד אתי צפרא ותב לגביה פקדוניה, בעי לברכא ליה לקודשא בריך הוא, דאייה מהימנא עלאה.

לברחר דכם, עאל לבי כנישטא, מעטר בטוטפי. אתחפי בכיסוי דציצית. עאל ומרכי גריםה בקורבנין בקדמיתא. לברחר קביל עלייה עול מלכита בסדורא דשבחי דוד, דאיינון סדורא דועל מלכotta. ובسدורה דשבחא דא, אשרא עלייה ההיא עול. לברחר סדורא דצלותא דמיושב, ואלוותא דמעומד, רקשרא לוון בחדא.

הא חי רזא דמלחה אף על גב דצלותא תליה במלילא ודברורא דפומא, כלא תליה בקדמיתא,